

ת"פ 54468/03/15 - מדינת ישראל נגד דרור כלפון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54468-03-15 מדינת ישראל נ'

כלפון(אחר/נוסף)

לפני כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דרור כלפון

הנאשם

גזר דין

הרקע:

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גידול סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים תשל"ג - 1973. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך מספר שבועות עד ליום 20/3/2015 גידל הנאשם בחלקה הסמוכה לביתו 21 עציצי קנבוס ובהם קנבוס במשקל של כ - 35 גרם נטו.

במסגרת ההסדר הודיעה המאשימה כי בכפוף לכך שיתקבל תסקיר חיובי ולכך שלא יפתחו תיקים נוספים נגד הנאשם, היא תשקול לעתור למאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים ומאסר על תנאי.

לטענתה, מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל. לטעמה של המאשימה, העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש הנ"ל, לנוכח עברו הפלילי הנקי. אולם, אין מקום לסטות לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום, שכן הנאשם לא עבר הליך טיפולי משמעותי, ולא נענה להצעת שירות המבחן להשתתף בטיפול. מסירת בדיקות שתן נקיות, כשהיא לעצמה, אינה מעידה על הליך טיפולי משמעותי.

3. ההגנה מצידה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו

של"צ בהיקף של 300 שעות. בטיעוניה הדגישה הסנגורית כי הנאשם עמד בקשר ממושך עם שירות המבחן, וכי הבדיקות שביצע במהלך פרק הזמן בו עמד בטיפול שירות המבחן העידו כי הוא אינו צורך סמים. עוד ציינה הסנגורית כי הנאשם הינו צעיר נורמטיבי שלקח אחריות על מעשיו, וכי גידל סם בכמות "מאוד קטנה יחסית", כדבריה.

לטענת הסנגורית, הנאשם גידל את הסם לשימוש עצמי בלבד, על מנת שלא להסתובב ברחובות עם אנשים מפוקפקים. לדבריה, הנאשם היה מעורב בתאונת דרכים קשה, ומצא כי עישון מריחואנה מאפשר לו להתמודד עם כאביו.

הסנגורית הפנתה להסדר הטיעון לפיו היה על המאשימה לעתור לעונש של מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי בכפוף לתסקיר חיובי, ולכך שלא יפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. לטעמה, התסקירים שהתקבלו הם חיוביים, ולכן אין הצדקה לעמדתה העונשית של המאשימה.

הסנגורית טענה עוד כי בניגוד לעמדתה של המאשימה, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם אינו עומד על מאסר בפועל, אלא על צו של"צ מורחב בלבד.

4. הנאשם טען כי הבין את טעותו ולמד ממנה, כי הוא מעוניין להתקדם בחייו וללמוד, ויפגע אם יורשע, וכי ישמח את יתאפשר לו לבצע של"צ.

תסקירי שירות המבחן

5. שירות המבחן הגיש שני תסקירים בעניינו של הנאשם, בהם פורטו נסיבותיו האישיות, המשפחתיות והכלכליות. שירות המבחן ציין כי בהיות הנאשם בן 15, הוא נפגע בתאונת דרכים קשה, בעת שרכב על אופניים ונפגע על ידי רוכב אופנוע. לדבריו, הוא נפגע בראשו וברגלו, ועד היום הוא סובל כאבים. בשל התאונה, ומאחר ולא היה באפשרותו לשלם סכומים שהושטו עליו בעקבותיה, הוא נדרש לצאת ולעבוד עוד מגיל 16.

שירות המבחן ציין כי הנאשם נדרש לתפקד באופן עצמאי מגיל צעיר, השלים לימודים במסגרת חינוכית, למרות קשיים שונים, ובמשך תקופה ארוכה עבד באופן יציב ועשה מאמץ לפרנס את עצמו ולשלם את חובותיו. להתרשמותו של שירות המבחן, לנאשם ערכים נורמטיביים ויכולת לתפקד תקין.

בתסקירו הראשון ציין שירות המבחן כי באחת מתוך שתי בדיקות שנערכו לנאשם, נמצאו שרידי סם. אולם בתסקיר השני צוין כי הנאשם מסר בדיקות נוספות אשר נמצאו נקיות מסמים. שירות המבחן התרשם כי לנאשם כוחות ויכולת לתפקד באופן תקין, וכי ההליך הפלילי משמש עבורו גורם מרתיע.

שירות המבחן סבור כי יש מקום לחזק את ההיבטים המתפקדים והנורמטיביים של הנאשם, ואת מאמציו לתפקוד תקין. לכן ממליץ שירות המבחן להטיל עליו צו של"צ נרחב. בנוסף, לנוכח גילו הצעיר של הנאשם, היעדר מעורבות פלילית קודמת, יכולתו לתפקוד תקין ועל מנת למנוע פגיעה בדימויו העצמי ובאפשרויות תעסוקתו בעתיד, ממליץ שירות המבחן לבטל את הרשעתו.

דין ומסקנות:

6. ככלל, משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם. רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה, ניתן להימנע מהרשעה (ר"ע 432/85 **רומנו נ' מדינת ישראל** 21/8/1985). בהלכה הפסוקה נקבע כי ביהמ"ש ראשי שלא להרשיע נאשם בכפוף להתקיימותם של שני תנאים מצטברים: א. על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו. ב. סוג העבירה מאפשר לוותר באותו מקרה מסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** פ"ד נב(3) 337, 342). עוד נקבע כי יש להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, וכי אין די באפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד (רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** 1/1/2013).

הנאשם אינו ממלא אחר איזה משני התנאים המצטברים הנ"ל:

ראשית, לא הוכח כי הרשעת הנאשם תפגע פגיעה קונקרטית בשיקומו. פגיעה אפשרית בדימוי העצמי ובאפשרויות התעסוקה בעתיד, אותה ציין שירות המבחן, אינה יוצאת דופן ואינה ייחודית לנאשם. כמו כן, אין מדובר אלא בחשש תיאורטי בלבד, שאינו מקיים את התנאי של חשש ממשי כי ההרשעה תגרום ל"פגיעה חמורה" בנאשם (ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** 3/3/2013).

שנית, מעשה העבירה שביצע הנאשם, בנסיבות המקרה הנוכחי, הינו מסוג העבירות בהן ויתור על הרשעה יפגע פגיעה מהותית בשיקולי הענישה האחרים. כפי שיפורט בהמשך, מדובר בעבירה חמורה שפגיעה פגיעה של ממש בערכים החברתיים המוגנים.

לאור האמור, אין מקום לביטול הרשעתו של הנאשם.

7. עבירה של גידול של סם מסוכן הינה עבירה חמורה ביותר. לא לשווא נקבע בצידה של עבירה זו עונש כבד מאוד של 20 שנות מאסר. אדם המגדל סם מסוכן משמש חוליה ראשונה בשרשרת של עבירות הסמים. הוא זה שמייצר את הסם המסוכן וממנו מתגלגל הסם הלאה לסוחרים ולצרכנים. הנאשם גידל קנבוס ב-21 עציצים, במשקל של 35 גרם נטו. מדובר אומנם במשקל שאינו רב, ביחס לעבירות גידול קנבוס אחרות להן נחשף בית המשפט. אולם אין להתעלם ממספרם הרב של העציצים אותם הנאשם גידל.

לא ניתן לקבל את טענת ההגנה לפיה הנאשם גידל את שתילי הקנבוס לשימוש העצמי. **ראשית**, כפי שנפסק לא אחת, הודאה בעובדות כתב האישום פירושה שאלו העובדות המהוות תשתית לגזר הדין שייגזר. אין לו לבית המשפט אלא העובדות בהן הודה הנאשם, והוא אינו רשאי להביא בחשבון לצורך גזירת הדין עובדות שלא בא זכרן בכתב האישום בו הודה לצורכי הסדר טיעון (ע"פ 8314/03 רג'אח נ' **מדינת ישראל** 7/6/2005, ע"פ 5677/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** 18/6/2012, ע"פ 5841/14 **מדינת ישראל נ' ארקאן** 8/7/2015). לפיכך, ומאחר וטענה עובדתית זו אינה מוסכמת על המאשימה, בית המשפט מנוע מלקבלה. **שנית**, מספרם הרב של השתילים אינו תומך בטענה האמורה. **שלישית**, פקודת הסמים המסוכנים אינה מבחינה בין גידול סם לצריכה עצמית לבין גידול סם לצרכים אחרים.

הנאשם פגע אפוא בערכים החברתיים המוגנים פגיעה שאינה מבוטלת.

8. הנזק אשר עלול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינו משמעותי. מדובר בסם מסוכן אשר עלול היה לעמוד לשימושו של הנאשם ולהתגלגל לידיהם של צרכני סמים אחרים.

הלכה למעשה לא נעשה שימוש בסם, אך זאת לא בשל כך שהנאשם חזר בו ממעשיו, אלא בשל העובדה שרשויות האכיפה הצליחו לשים עליו את ידן.

העובדה שהנאשם גידל את שתילי הסם ב- 21 עציצים מלמדת בבירור כי הוא תכנן מראש את מעשיו. עם זאת, אין להתעלם מכך שהנאשם לא רכש ולא החזיק ציוד רב נוסף המשמש ברגיל לגידול הסם, כפי שנעשה במקרים אחרים.

9. לאור האמור ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה, (ראו: ע"פ (נצ') 1370/05 **שינגאמונג נ' מדינת ישראל** 28/2/2006, ת.פ. (מרכז) 2456-07-10 **מדינת ישראל נ' תבל** 8/5/2011, עפ"ג (מרכז) 52810-07-10 **עזריה נ' מדינת ישראל** 21/12/2010, עפ"ג (ת"א) 17155-07-10 **מדינת ישראל נ' עמר** 1/11/2010, עפ"ג (י-ם) 30021-12-15 **פרידמן נ' מדינת ישראל** 24/3/2016), נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

10. לנוכח עמדתה של המאשימה כי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם אין צורך להרחיב בעניין. אציין, בקצרה, כי עמדה זו ראויה ומתאימה בנסיבות העניין, לנוכח הפגיעה שתיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו והעונש שיוטל עליו, הודאתו בשלב מוקדם של ההליכים, האחריות שנטל על מעשיו, נסיבותיו האישיות, עברו הנקי והתסקיר החיובי בעניינו. אין להתעלם מהודעת המאשימה לבית המשפט כי אם יתקבל תסקיר חיובי היא תשקול לעתור לעונש של מאסר בעבודות שירות. התסקיר שהתקבל אמנם אינו מצביע על הליך טיפולי, ברם הוא חיובי בכללותו.

לאור האמור סברתי להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. אולם הממונה על עבודות שירות ציין בחוות דעתו כי הנאשם "אינו כשיר טוטלית", כלשונו, לבצע עבודות שירות.

משכך, אין מנוס מלהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, אשר משכו ייקבע בהתחשב בנסיבותיו של הנאשם ובמצבו הרפואי. אי התאמתו של הנאשם לריצוי עבודות שירות אינה מצדיקה להטיל עליו את העונש עליו המליץ שירות המבחן. עונש זה חורג חריגה יתרה ממתחם העונש ההולם, ללא הצדקה.

11. אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר למשך 3 חודשים ויום, בקיזוז ימי מעצרו מיום 20/3/2015 ועד ליום 29/3/2015. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית המעצר ניצן ברמלה ביום 30/7/2017 עד לשעה 9:30.

ב. מאסר למשך מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום אם יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 2 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום אם יעבור עבירת סמים מסוג עוון.

הסם יושמד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' תמוז תשע"ז, 26 יוני 2017.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.